

[Miljøministeren]

stiller sig hindrende i vejen for at anvende det andet, må vi se på, om administrationen giver mulighed for at stoppe ting, som vi gerne vil have fremmet, og hvis det er således, at vi kunne fremme tingene ved generelt at tillade kommunerne at gå op til 110, 120 eller 125 pct., er jeg villig til at se på det.

Da jeg har lagt mærke til, at det nogle steder afstedkommer vanskeligheder i kommunerne at administrere loven tilstrækkelig hurtigt, har jeg altid været meget ivrig efter at få erfaringer for, hvad der kan være årsag til de meget, meget lange administrationstider, som stiller sig hindrende i vejen for beskæftigelsen og byggeriet.

Waldorff (VS):

Det svar er jeg egentlig meget godt tilfreds med, men jeg vil så spørge ministeren, om han vil love, at der ikke ændres på bestemmelserne angående bebyggelsesprocenter, før der f.eks. har været lejlighed til at diskutere det i miljøudvalget.

Miljøministeren (Erik Holst):

Ja, jeg kan godt love hr. Waldorff, at jeg ikke ændrer noget i loven, før der bliver mulighed for at debattere det her i folketinget; jeg kan jo ganske enkelt ikke ændre lovens tal. Jeg kan kun henholde mig til, hvad man i betænkningen dengang sagde at ministeren skal have mulighed for at dispensere inden for. Såfremt der er mange ønsker om noget andet, er det min opgave hele tiden at afveje, om tingene forsinkes på en sådan måde ude omkring, at beskæftigelsen ikke får alt, hvad den skal have af praktiske hjælpemuligheder. Det må jeg ustandselig vurdere, og det er det, jeg har gjort i min udtalelse, hvor jeg hverken gav tilsagn om det ene eller det andet administrativt, men sagde, at vi ville se på spørgsmålet og vurdere, hvad der stillede sig hindrende i vejen for at sætte mere arbejde i gang, for det sidste er primært for forståelsen og indstillingen til planlovene her i landet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 440

3) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Vil ministeren opgive sine tanker om en særlig kunstnerskat?«

Skriftlig begrundelse

Århus har bygget nyt musikhus, som i væsentlig grad forudsætter samarbejde med udenlandske kunstnere. Det ville forrykke forudsætningerne for dette musikhus meget væsentligt, hvis de pågældende kunstnere særbeskattes.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg går ud fra, at spørgsmålet er stillet med henblik på det lovforslag, jeg har fremsat den 24. februar 1982, og som har været til første behandling her i tinget, en førstebehandling, hvor jeg havde indtryk af, at f. eks. hr. Hagen Hagensen og jeg var enige om, at man under udvalgsbehandlingen skulle vurdere fordele og ulemper ved den udformning, der var af en beskatning af udenlandske kunstnere m.v. her i landet.

Sagen er den, at det forslag, der er fremsat, ikke er nogen særbeskatning, som spørgeren antyder det i begrundelsen for spørgsmålet, men er en beskatning, der følger OECDs modelkonvention og ligner udformningen af tilsvarende systemer andre steder i Europa og verden, og at det ikke normalt vil få den virkning, at det er kunstnerne, der betaler, da der vil være en mellemregning mellem den danske statskasse og statskassen i kunstnerens hjemland, fordi der i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster er modregningsret.

Som følge af den offentlige debat, der har været, og de henvendelser, der har været til folketingets skatte- og afgiftsudvalg, er vi selvfølgelig opmærksomme på, at nogle arrangører i visse tilfælde kan få besvær med dette system. Jeg håber, at vanskelighederne kan overvindes, og jeg er også åben over for eventuelle justeringer i forslagens udformning, men jeg mener, det må være noget, der rettelig skal fortsætte sin gang i skatte- og afgiftsudvalget med henblik på nærmere afklaring.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Baggrunden for, at jeg spørger ministeren, er f. eks. dette, at vi i Århus har bygget og snart fuldendt et meget stort musikhus, hvis drift i væsentlig grad vil blive vanskeliggjort